

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3925/2023
25.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Весне Субић, Илије Зиндовића и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ивановић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде нематеријале штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2136/23 од 01.06.2023. године, у седници већа одржаној 25.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2136/23 од 01.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2136/23 од 01.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 469/22 од 25.10.2022. године, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због повреде на раду исплати укупан износ од 600.00,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, и то: на име претрпљених физичких болова износ од 200.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности износ од 200.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 200.000,00 динара и обавезана тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 111.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2136/23 од 01.06.2023. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другостепеном поступку, тужиља је благовремено изјавила ревизију у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23- други закон) – у

даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса у погледу примене члана 200. Закона о облигационим односима или правних питања у интересу равноправности грађана, у циљу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, нити је тужилац о томе приложио одговарајуће пресуде.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије оцењује се на основу члана 403. став 3. истог закона, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 26.11.2019. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиље није дозвољена.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић